

Wrocław, 15.07.2022

dr hab. Piotr Rogala, prof. UEW
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu
Wydział Zarządzania
Katedra Zarządzania Jakością i Środowiskiem

OCENA

**osiągnięć naukowych oraz aktywności naukowej dr. inż. Marcina Jana Pigłowskiego
przeprowadzona zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r – Prawo o
szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018, poz. 1668)**

Postawą opracowania tej opinii jest pismo dr. hab. inż. Aleksandry Wilczyńskiej, prof. UMG, Przewodniczącej Rady Naukowej Wydziału Zarządzania i Nauk o Jakości Uniwersytetu Morskiego w Gdyni, a także dokumentacja wniosku Marcina Jana Pigłowskiego z dnia 07.12.2021 o wszczęcie postępowania habilitacyjnego.

1. Krótka informacja o Habilitancie i Jego dotychczasowych awansach naukowych

1. W 1999 roku Pan Marcin Pigłowski uzyskał tytuł zawodowy magistra inżyniera. Tytuł ten przyznany został przez Wyższą Szkołę Morską w Gdyni.
2. W 2005 roku, w wyniku pomyślnej obrony na Wydziale Przedsiębiorczości i Towaroznawstwa Akademii Morskiej w Gdyni przeprowadzonej na podstawie rozprawy doktorskiej „Wykorzystanie wskaźników w systemie zarządzania środowiskowego wybranego przedsiębiorstwa przemysłu chemicznego”, uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie towaroznawstwa. Promotorem w przewodzie doktorskim była prof. dr hab. inż. Maria Rutkowska.
3. W 2004 roku Pan Marcin Pigłowski ukończył studia podyplomowe „Analityka zanieczyszczeń środowiska i żywności” na Politechnice Gdańskiej.

4. Począwszy od 2000 roku Pan Marcin Pigłowski zatrudniony jest na Uniwersytecie Morskim w Gdyni (wcześniejsze nazwy tej Uczelni to Akademia Morska oraz Wyższa Szkoła Morska) na stanowisku:
- starszego technika (lata 2000-2001),
 - asystenta (lata 2001-2006),
 - adiunkta (lata 2006-2015),
 - starszego wykładowcy (lata 2015-2017),
 - asystenta (lata 2017-2019),
 - adiunkta (od 2019 roku).
5. W latach 2000-2020 Pan Marcin Pigłowski ukończył szereg organizowanych przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji szkoleń dotyczących znormalizowanych systemów zarządzania. W efekcie tego zdobył kompetencje:
- asystenta jakości (2000 rok),
 - pełnomocnika systemu zarządzania środowiskowego (2002 rok),
 - menedżera systemu zarządzania środowiskowego (2002 rok),
 - pełnomocnika systemu zarządzania jakością (2020 rok),
 - asystenta systemu zarządzania w laboratorium (2020 rok),
 - pełnomocnika Wewnętrznego Systemu Kontroli (2020 rok),
 - asystenta systemu zarządzania środowiskowego (2020 rok),
 - asystenta systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności (2020 rok),
 - asystenta systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji (2020 rok),
 - asystenta systemu zarządzania energią (2020 rok).

Liczbę ukończonych przez Habilitanta szkoleń (przeprowadzonych przez uznaną jednostkę jaką jest PCBC) można uznać za mocną stronę wniosku. Świadczy ona o ciągłym rozwoju Habilitanta oraz o utrzymywaniu pewnych kontaktów z praktyką gospodarczą.

2. Ocena dorobku naukowego

W ocenie dorobku Habilitanta zostaną uwzględnione wszystkie najważniejsze aspekty, które stworzą podstawę do sformułowania konkluzji końcowej. Dotyczą one przede wszystkim:

- rozmiarów ilościowych dorobku naukowego (podrozdział 2.1.)
- umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej (z wyłączeniem oceny prac tworzących największe osiągnięcie), w tym głównych aspektów tego umiędzynarodowienia, a mianowicie: „anglojęzyczności” dorobku, i wskaźników bibliometrycznych (podrozdział 2.2);
- dorobku stanowiącego największe osiągnięcie naukowe Habilitanta po doktoracie, czyli cyklu powiązanych tematycznie artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych stanowiący znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej (podrozdział 2.3.).

2.1. Ocena ilościowa dorobku naukowego

Dotychczasowy dorobek Habilitanta obejmuje 61 artykułów zamieszczonych w czasopismach naukowych (w tym 6 tworzących cykl powiązanych ze sobą artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018), 17 artykułów zawartych w materiałach konferencyjnych, 1 monografię naukową oraz 8 rozdziałów w monografiach naukowych.

Habilitant uzyskał stopień doktora w 2005 roku. Zdecydowana większość powyższych opracowań powstała po tym terminie:

- artykuły opublikowane w czasopismach naukowych: 4 przed oraz 57 po uzyskaniu stopnia doktora),
- artykuły zamieszczone w materiałach konferencyjnych: najprawdopodobniej wszystkie one (17) ukazały się przed uzyskaniem przez Habilitanta stopnia doktora,
- monografia naukowa: 1 po uzyskaniu stopnia doktora,
- rozdziały w monografiach naukowych: 1 przed i 7 po uzyskaniu stopnia doktora.

Problematyka poruszana w tych opracowaniach dotyczy różnych obszarów tematycznych,

ale w większości przypadków jest ona związana z zarządzaniem jakością. Za wiodące tematy poruszane przez Habilitanta uznać należy: (1) znormalizowane systemy zarządzania, (2) zapobieganie zanieczyszczeniom środowiska oraz (3) bezpieczeństwo żywności. Wśród opracowań pojawiają się także inne tematy (będące zapewne odzwierciedleniem dodatkowych zainteresowań naukowych), takie jak np. prawne i moralne aspekty publikowania, a także użytkowanie kart zbliżeniowych.

Warto zauważyć, że w przypadku zdecydowanej większości opracowań opublikowanych po 2005 roku, dr inż. Marcin Jan Piękowski jest ich jedynym autorem. Świadczy to o tym, że Habilitant potrafi samodzielnie prowadzić badania i przygotowywać teksty naukowe.

Na podstawie przedstawionych wyżej faktów, dotychczasową aktywność publikacyjną Habilitanta ocenić można pozytywnie.

2.2. Ocena umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej oraz wartości naukowej tego dorobku (z wyłączeniem prac tworzących największe osiągnięcie)

Dokonana analiza podstawowych charakterystyk ilościowych dorobku Habilitanta pozwala przejść do kolejnych dwóch ważnych, ściśle powiązanych ze sobą kryteriów oceny, a mianowicie:

- skali i poziomu umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej Habilitanta,
- wartości naukowej tego dorobku.

Ocena stopnia spełnienia pierwszego kryterium – skali i poziomu **umiędzynarodowienia** działalności publikacyjnej dr inż. Marcina Jana Piękowskiego wymaga przyjrzenia się następującym cechom tego dorobku: liczbie publikacji anglojęzycznych oraz randze wydawnictw, w których Habilitant publikował swoje prace.

Biorąc pod uwagę powyższe kryteria sformułować można następujące wnioski:

- w działalności publikacyjnej Habilitanta wyróżnić można dwa etapy. Pierwszy z nich obejmuje okres do roku 2015. W tym czasie powstała większość publikacji Jego autorstwa (mowa o artykułach zamieszczonych w czasopismach naukowych). Wyraźnie przeważają wśród nich opracowania polskojęzyczne. Począwszy od 2015 roku dominować jednak

zaczynają publikacje anglojęzyczne. Łączna ich liczba nie jest wysoka, ale uznać ją można za akceptowalną;

- ocenę umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej Habilitanta osłabia jednak fakt, że znacząca część anglojęzycznych publikacji Habilitanta zamieszczona została w polskich (a nie zagranicznych) czasopismach, takich jak np. „Autobusy: Technika, Eksploatacja, Systemy transportowe”, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego. Ekonomiczne Problemy Usług” oraz „TTS Technika Transportu Szynowego”.
- za słabszą stronę wniosku uznać należy także liczbę anglojęzycznych artykułów zamieszczonych w materiałach konferencyjnych (zaledwie 2 artykuły) oraz liczbę anglojęzycznych rozdziałów w monografiach naukowych (tylko 1 rozdział).

Wartość naukowa dorobku Habilitanta oceniona może być, w sposób pośredni, na podstawie stopnia jego umiędzynarodowienia. Należy ją jednak dodatkowo uszczegółowić, analizując ocenę punktową artykułów oraz ich cytowalność.

Na dorobek publikacyjny, z wyłączeniem na tym etapie opinii oceny cyklu publikacji stanowiącej największe osiągnięcie naukowe dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego, składa się 81 prac, w tym 1 monografia, 8 rozdziałów w monografiach, 55 artykułów naukowych oraz 17 artykułów opublikowanych w materiałach konferencyjnych. Żadne z tych opracowań nie zostało dołączone do wniosku.

Biorąc pod uwagę liczbę uzyskanych punktów oraz cytowalność, sformułować można następujące wnioski:

- łączna wartość punktowa dorobku dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego (z wyłączeniem cyklu publikacji stanowiącej największe osiągnięcie naukowe) wyniosła 373, w tym: za artykuły opublikowane w czasopismach naukowych - 320 punktów, za monografie naukowe - 20 punktów oraz za rozdziały w monografii - 33 punkty. Taką wartość można ocenić pozytywnie, aczkolwiek uwagę zwraca bardzo niska liczba punktów związanych z monografiami oraz rozdziałami w monografiach;
- istotnym parametrem wykorzystywanym do oceny dorobku naukowego jest liczba cytowań. W tym zakresie ocena dorobku Habilitanta jest niska. Odnośnie artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych odnotowano zaledwie 4 cytowania wg

Publons/Web of Science oraz 10 cytowań wg Google Scholar. W przypadku monografii naukowych wykazane zostały 3 cytowania wg Google Scholar;

- przytoczone wartości wskaźników cytowalności świadczą o tym, że publikacje dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego nie są powszechnie wykorzystywane (cytowane) w środowisku naukowym.

Biorąc pod uwagę opisane wcześniej najważniejsze aspekty świadczące o skali i poziomie umiędzynarodowienia działalności publikacyjnej Habilitanta oraz przedstawione wskaźniki biometryczne, uważam, że dorobek ten zasługuje na co najwyżej ocenę umiarkowanie pozytywną.

2.3 Ocena znaczenia i wartości naukowej cyklu powiązanych tematycznie artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych stanowiący znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej

To kluczowa część tej opinii, w której należy odpowiedzieć na pytanie: czy część dorobku Habilitanta uznana przez Niego za „największe osiągnięcie naukowe” po otrzymaniu stopnia doktora, stanowi znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej, w tym przypadku dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości? Jako to osiągnięcie dr inż. Marcin Jan Pigłowski mógł wskazać: dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie lub część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr inż. Marcin Jan Pigłowski jako dorobek stanowiący Jego największe osiągnięcie naukowe wskazał cykl sześciu artykułów opublikowanych w latach 2017 – 2021. Wszystkie one dotyczą Systemu Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznej Żywności i Paszach (RASFF) i wpisują się w obszar badawczy dotyczący bezpieczeństwa produktów i ochrony konsumentów i mieści się w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

Wszystkie te artykuły opublikowane zostały w czasopiśmie z listy Journal Citation Reports (JCR). Habilitant jest ich jednym autorem. Fakty te uznać należy za mocną stronę wniosku.

Celem badawczym, jaki wyznaczył sobie Habilitant, było (strona 13 wniosku) : „zbadanie podobieństw w powiadomieniach RASFF pomiędzy: kategorią zagrożenia, kategorią produktu, rokiem, krajem powiadamiającym, krajem pochodzenia, podstawą powiadomienia, typem powiadomienia, statusem dystrybucji, decyzją o ryzyku i podjętym działaniem (po powiadomieniu)”.

Artykuły tworzące największe osiągnięcie Habilitanta zostały przez Niego podzielone na dwie równe grupy. Do pierwszej zaliczono opracowania, w których analizie poddano wszystkie lub większość kategorii zagrożeń. Grupę tę tworzą następujące publikacje:

1. Pigłowski M., „Product categories and hazard categories in the RASFF notifications: dependences between chosen variables”, *Quality Assurance and Safety of Crops & Foods*, nr 9 (3), 2017, s. 335–344. W artykule tym określone zostały zależności występujące pomiędzy wybranymi rodzajami produktów oraz wybranymi kategoriami zagrożeń. Badaniem objęty został okres 2008 – 2015.
2. Pigłowski M., “Food hazards on the European Union market: The data analysis of the Rapid Alert System for Food and Feed”, *Food Science & Nutrition*, 2020, 8, s. 1603-1627. Celem tego opracowania było określenie podobieństw występujących w powiadomieniach o zagrożeniach związanych z żywnością i paszami. Analiza dotyczyła lat 1979 – 2017.
3. Pigłowski M., “The intra-European Union food trade with the relation to the notifications in the Rapid Alert System for Food and Feed”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2021, nr 18(4), 1623, s. 1-19. DOI: 10.3390/ijerph18041623. Skoncentrowano się w nim na analizie wybranych aspektów funkcjonowania Systemu Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznej Żywności i Paszach w latach 1999-2018.

Do drugiej grupy zaliczono te artykuły, w których uwzględnione zostały wyłącznie najczęściej zgłaszane kategorie zagrożeń. Znalazły się wśród nich następujące opracowania:

4. Pigłowski M., “Heavy metals in Notifications of Rapid alert System for Food and Feed”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2018, 15(2), s.1-13. Celem realizowanym przez Autora było zbadanie podobieństw w zgłoszeniach metali ciężkich w systemie RASFF występujących pomiędzy wybranymi zmiennymi, takimi jak

np. kategoria produktu, kraj zgłaszający, kraj pochodzenia, podstawa zgłoszenia, rodzaj zgłoszenia. Uwzględniony został okres od 1980 roku do 2017 roku.

5. Pigłowski M., "Pathogenic and Non-pathogenic Microorganisms in the Rapid Alert System for Food and Feed", *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 2019, 16 (3), 477, s. 1-19. W opracowaniu analizie poddano zgłoszenia zarejestrowane w RASFF i dotyczące występowania mikroorganizmów patogennych i niepatogennych. Badaniem objęte zostały lata 1980 – 2015.
6. Pigłowski M., "Comparative analysis of notifications regarding mycotoxins in the Rapid Alert System for Food and Feed (RASFF)", *Quality Assurance and Safety of Crops & Foods*, 2019, 11(8), s.725-735. W tym artykule uwagę skontrolowano na mikotoksynach. Przeprowadzona analiza dotyczyła lat 1981 – 2017).

Najważniejsze wyniki swojej pracy badawczej (związanej z powstaniem cyklu artykułów), dr inż. Marcina Jana Pigłowski omówił syntetycznie w Autoreferacie (punkt 3.3.8, strony 27- 28).

Zaliczył do nich:

1. Ustalenie najczęściej zgłaszanych w systemie RASFF zagrożeń oraz zwrócenie uwagi na to, że zgłoszenia te coraz częściej dotyczą żywności pochodzącej z krajów Unii Europejskiej.
2. Stwierdzenie, że powiadomienia do systemu RASFF zgłaszane są najczęściej na podstawie urzędowych kontroli rynku.
3. Wykazanie, że niezbędne jest dalsze promowanie wdrażania systemów zarządzania bezpieczeństwem żywności wśród dostawców, dystrybutorów i sprzedawców (ten wniosek wydaje się wynikać pośrednio, a nie bezpośrednio, z treści analizowanych artykułów).
4. Sformułowanie postulatu zaostrzenia przepisów prawnych dotyczących środków stosowanych w celu zapewnienia trwałości i jakości żywności (gdyż często one same stają się zagrożeniem).
5. Uznanie bazy danych RASFF za użyteczne narzędzie wykorzystywane do monitorowania bezpieczeństwa żywności.

6. Stwierdzenie, że ograniczony w ostatnim czasie dostęp do bazy RASFF utrudnia obiektywną ocenę zagrożeń związanych z żywnością i paszami w szerszym horyzoncie czasowym.

Wartość tych ustaleń (a także pozostałych wyników badań zaprezentowanych w opiniowanym cyklu artykułów) można ocenić jako wysoką z poznawczego punktu widzenia. Są to wnioski interesujące, ważne, a także aktualne. Mogą one mieć wysoką wartość aplikacyjną, wydaje się jednak, że Habilitant niewystarczająco dużo uwagi poświęcił na sformułowanie konkretnych postulatów użytecznych dla praktyki gospodarczej oraz administracji publicznej, pozostając przy dość ogólnych sformułowaniach (warto jednak podkreślić, że w analizowanych artykułach zaproponowane zostały pewne ogólne kierunki działań, które pozwolą na poprawę w zakresie jakości i bezpieczeństwa żywności oraz pasz, a także usprawnią proces monitorowania tej jakości i bezpieczeństwa). Należy równocześnie zaznaczyć, że wyniki badań zaprezentowane w opiniowanym cyklu artykułów mają jednak wyraźnie niższą wartość teorio-twórczą. Niestety sam Habilitant nie uwypuklił należycie w Autoreferacie własnego wkładu w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości.

Analizując treść artykułów stanowiących największe osiągnięcie naukowe Habilitanta oraz informacje przedstawione w Autoreferacie sformułować można jeszcze następujące uwagi:

1. Opiniowane artykuły stanowiące największe osiągnięcie naukowe Habilitanta stanowią spójny tematycznie i raczej dość wąski tematycznie cykl.
2. W opracowaniach tych zastosowano autorskie podejście służące analizie danych pochodzących z systemu RASFF. Polegało ono na zastosowaniu metody (a w zasadzie wybranych metod) grupowania obiektów i cech. Dzięki temu możliwe było wskazanie znaczących wzorców skupień, generowanych równocześnie zarówno przez obiekty jak i cechy. W każdym z artykułów uwzględniona została duża liczba przypadków i analizą obejmowano długie okresy. Są to, bez wątpienia, mocne strony opiniowanego wniosku.
3. Zarówno w artykułach tworzących cykl jak i w „Autoreferacie” Habilitant niewiele uwagi poświęcił na omówienie przesłanek podjętych badań. W szczególności nie zidentyfikowano, w przekonujący sposób, luki badawczej i nie uzasadniono w pełni

konieczności prowadzenia badań z danego zakresu (aczkolwiek, ze względu na tematykę badań, które dotyczą bezpieczeństwa żywności i pasz, jest ona intuicyjnie wyczuwalna).

4. Warstwa metodyczna ocenianego cyklu artykułów, opiera się głównie na danych pozyskiwanych z systemu RASFF.
5. Wszystkie artykuły zaliczone do cyklu prezentującego największe osiągnięcie naukowe Habilitanta opublikowane zostały w czasopismach anglojęzycznych znajdujących się na liście Journal Citation Reports. Zostały one opublikowane w latach 2017 – 2021, czyli w są relatywnie nowe. Sumaryczny Impact Factor dla tych publikacji wynosi 12,798, a suma punktów obliczona na podstawie Komunikatu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 31.07.2019 w sprawie wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych wraz z przypisaną liczbą punktów dla tych opracowań to 300. Łączna liczba cytowań (bez autocytowań) ukształtowała się na poziomie 40 (według Publons/ Web of Science), 41 (według Scopus) i 77 (według Google Scholar). Osiągnięcia te oceniam pozytywnie.

Wskazane wyżej słabości największego osiągnięcia naukowego dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego, ale także zidentyfikowane konkretne mocne strony skłaniają do konkluzji, że kluczowe kryterium oceny (tj. wniesienia wkładu do dyscypliny nauki zarządzaniu i jakości) **zostało spełnione, ale w stopniu zaledwie wystarczającym.**

2. Ocena dorobku badawczego i w zakresie organizacji badań

Udział w projektach badawczych, działalność ekspercka oraz współpraca naukowa z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi oraz inne aspekty działalności organizacyjnej na rzecz rozwoju i upowszechniania nauki - to kolejne kryterium oceny aktywności badawczej. Ten wymiar pracy naukowej dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego charakteryzują następujące osiągnięcia:

1. Praca w Komitecie Organizacyjnym konferencji „Polityka Morska” zorganizowanej przez Akademię Morską w Gdyni. Konferencja ta odbyła się 14 marca 2016 roku.
2. Wskazany przez Habilitanta udział w projekcie Navimoru realizowanym w 2015 roku. Przygotowanie angolskich wykładowców do prowadzenia zajęć na studiach magisterskich

i doktoranckich oraz przeprowadzenie zajęć z następujących przedmiotów „Zagrożenia ekologiczne w obszarze Morza Bałtyckiego” oraz „Certyfikacja jakości wyrobów”. Projekt ten wydaje się jednak mieć bardziej dydaktyczny niż badawczy charakter.

3. Odbycie stażu zawodowego (w latach 2002-2003, czyli przed uzyskaniem stopnia doktora) w Rafinerii Gdańskiej.
4. Przygotowanie (w latach 2019-2021) recenzji 33 artykułów naukowych dla czasopism z listy Journal Citation Reports, w tym dla czasopism związanych z takimi wydawnictwami jak Elsevier oraz Wiley. Fakt ten można uznać za mocną stronę wniosku.
5. Udział (w latach 2014 – 2020) w projekcie „Wykształcenie ma znaczenie” Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja, Rozwój finansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego.
6. Udział (od 2002 roku) w zespołach badawczych funkcjonujących w ramach Uniwersytetu Morskiego w Gdyni. Realizacja następujących projektów badawczych finansowych przez tę uczelnię: (1) Kształtowanie, ocena i ochrona jakości surowców oraz produktów żywnościowych w sferze produkcji, przechowywania i obrotu towarowego (lata 2002 – 2005), (2) Kształtowanie, ocena i ochrona jakości surowców oraz produktów żywnościowych w sferze projektowania, produkcji, przechowywania i obrotu towarowego (lata 2006 – 2010), (3) Wpływ czynników środowiskowych i technologicznych na kształtowanie jakości bezpieczeństwa produktów spożywczych (lata 2011 – 2015), Techniczne, społeczne i ekonomiczne aspekty kształtowania jakości towarów i usług (lata 2016 – 2018), (4) Zarządzanie jakością towarów w cyklu ich życia (2019 – 2020) oraz (5) Systemowe zarządzanie jakością, środowiskiem i bezpieczeństwem w cyklu życia produktu (2021 rok). Warto zauważyć, że problematyka poruszana w ramach tych projektów była związana z tematem cyklu artykułów stanowiących najważniejsze osiągnięcie naukowe Habilitanta.

Reasumując, stwierdzić można, że w aktywności dr inż. Marcina Jana Pięłowskiego można wskazać typowe dla tego etapu rozwoju naukowego aktywności badawcze i działania na rzecz organizacji nauki. Słabą stroną tego rozwoju jest przede wszystkim: bardzo niewielki zakres współpracy zagranicznej, w tym brak zagranicznych staży naukowych. W konkluzji należy jednak stwierdzić, że w dokumentacji wniosku można znaleźć **dostateczne**

podstawy dla pozytywnej oceny tego aspektu działalności Habilitanta.

3. Ocena dorobku dydaktycznego - skala upowszechniania wyników badań na konferencjach i przenoszenia ich do dydaktyki

Zakres upowszechniania wyników badań na konferencjach naukowych to ważny aspekt oceny aktywności pracownika nauki.

Po doktoracie dr inż. Marcin Jan Pigłowski uczestniczył zaledwie w 2 konferencjach międzynarodowych, na których wygłosił referaty w języku angielskim. Obie one odbyły się w 2017 roku. Jedna z tych konferencji zorganizowana była na Litwie (w Wilnie), a druga w Polsce (w Toruniu). Tak niską aktywność „konferencyjną” należy ocenić krytycznie.

Poza udziałem w konferencjach, o skali upowszechniania wyników badań prowadzonych przez Habilitanta świadczy też zakres przenoszenia tych wyników do dydaktyki. Dr inż. Marcin Jan Pigłowski zgromadził doświadczenia dydaktyczne, prowadząc lub współprowadząc zajęcia dydaktyczne z kilkunastu przedmiotów. Obecnie prowadzi zajęcia z certyfikacji jakości wyrobów, podstaw zarządzania jakością, projektowania i wdrażania systemów zarządzania, systemów zarządzania jakością, zaawansowanego zarządzania jakością, zagrożeń ekologicznych w obszarze Morza Bałtyckiego, zarządzania jakością, zarządzania procesami, zarządzania środowiskowego oraz zintegrowanych systemów zarządzania. Dodatkowo Habilitant prowadził także (w latach 2006-2010) zajęcia na studiach podyplomowych organizowanych przez Wyższą Szkołę Administracji i Biznesu w Gdyni (w ramach projektu finansowanego przez Europejski Fundusz Społeczny). Habilitant prowadził zajęcia między innymi, z takich przedmiotów jak (1) audit i certyfikacja systemu zarządzania jakością, (2) prawne i społeczne aspekty zarządzania jakością oraz (2) zarządzanie jakością w cyklu życia produktów. Jak widać, tematyka przedmiotów prowadzonych przez Habilitanta (zarówno w Wyższej Szkole Morskiej jak i Wyższą Szkołę Administracji i Biznesu) pokrywana się z Jego głównymi kompetencjami naukowymi.

W okresie zbierania doświadczeń w pracy dydaktycznej dr inż. Marcin Jan Pigłowski był promotorem 72 prac inżynierskich, 33 prac magisterskich i 8 prac podyplomowych. Promowane prace dyplomowe dotyczyły najczęściej projektowania, doskonalenia, analizy i

oceny systemów zarządzania, ochrony konsumentów lub zastosowania metod jakościowych. Dodatkowo Habilitant jest promotorem pomocniczym w dwóch przewodach doktorskich. Pierwszy z nich dotyczy gospodarowania odpadami komunalnymi w wybranych miastach województwa pomorskiego. Tematem drugiej pracy doktorskiej jest postępowanie reklamacyjne jako narzędzie w skutecznym zarządzaniu przedsiębiorstwem na przykładzie wybranej firmy.

W latach 2001 – 2012 r inż. Marcin Jan Pięłowski był też opiekunem naukowym „Naukowego Koła Jakości”.

Habilitant jest też współautorem oraz współredaktorem skryptów opublikowanych w latach 2002, 2005, 2010 i 2021. Warto odnotować, że w przypadku opracowania M. Pięłowski, N. Żak, „Zarządzanie bezpieczeństwem informacji” (będącego w momencie składania wniosku w druku) Habilitant oszacował swój autorski udział na 85%.

O jakości pracy dydaktycznej Habilitanta dobrze świadczą oceny wystawione przez studentów. Średnie tych ocen (za lata 2018 – 2021) znajdowały się w przedziale od 4,69 (za semestr zimowy 2019/2020) do 4,88 (za semestr letni 2018-2019 oraz semestr zimowy 2020 – 2021).

Należy pokreślić też aktywność dr inż. Marcina Jana Pięłowskiego na rzecz rozwoju Uniwersytetu Morskiego w Gdyni, przejawiającą się między innymi w takich działaniach jak: (1) pełnienie funkcji audytora wewnętrznego systemu zarządzania jakością, (2) uczestniczenie w pracach Komisji ds. utworzenia kierunku Innowacyjna Gospodarka oraz (3) uczestniczenie w pracach Rady Wydziału Przedsiębiorczości i Towaroznawstwa. Habilitant był także członkiem Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów (w latach 2012-2016), a od 2016 roku pełni funkcję Rzecznika Dyscyplinarnego ds. Studentów.

Dr inż. Marcina Jana Pięłowskiego został wielokrotnie wyróżniony nagrodami przyznawanymi przez władze Uniwersytetu Morskiego w Gdyni, w tym dziesięciokrotnie (w latach 2010 – 2020) Nagrodą Indywidualną Rektora (nagroda III stopnia). Niestety na podstawie zawartych we wniosku informacji nie można jednoznacznie stwierdzić, czy wyróżnienia te były przyznane za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne czy organizacyjne.

Habilitant ma w swoim dorobku także osiągnięcia związane ze współpracą z praktyką

gospodarczą (co należy uznać za szczególnie ważne w przypadku nauk o zarządzaniu i jakości). Dotyczy to kontaktów z Polskim Centrum Badań i Certyfikacji, Pomorską Izbą Rzemieśniczą oraz Rafinerią Gdańską (obecnie Grupa Lotos S.A.). Dotyczą one jednak okresu sprzed uzyskania przez Niego stopnia doktora.

Podane powyżej fakty są podstawą do konkluzji, że zakres upowszechniania i popularyzowania wyników badań dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego na konferencjach i przenoszenia ich do dydaktyki daje podstawę do **oceny pozytywnej** – ocena ta odnosi się jednak przede wszystkim do aktywności Habilitanta w obszarze dydaktyki oraz działalności organizacyjnej na rzecz uczelni. Brak aktywności związanych z udziałem w konferencjach krajowych oraz udział zaledwie w dwóch międzynarodowych konferencjach (po uzyskaniu stopnia doktora) to ewidentna słaba strona dorobku dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego.

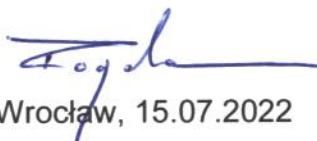
Konkluzja końcowa

Na podstawie powyższych opinii, a zwłaszcza dokonanego bilansu mocnych, jak i słabych stron dorobku Habilitanta stwierdzam, że **podstawowe kryterium przy uzyskiwaniu stopnia doktora habilitowanego**, tj. wniesienie wkładu w rozwój dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości **zostało przez dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego spełnione**, ale uwzględniając wskazane wyżej słabości dorobku, zaledwie **w stopniu wystarczającym**. Uważam, że Jego dorobek spełnia wymagania zawarte w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r – „Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce”.

Za **mocne strony** Habilitanta uznaję to, że wszystkie artykuły stanowiącego najważniejsze osiągnięcie Habilitanta stanowią spójny tematycznie cykl publikacji, prezentujących oryginalny i ważny temat, do badania którego autor zastosowała oryginalne podejście. Polegało ono na zastosowaniu metody (a w zasadzie wybranych metod) grupowania obiektów i cech. W wyniku przyjęciu takiego rozwiązania możliwe było wskazanie znaczących wzorców skupień, generowanych równocześnie zarówno przez obiekty jak i cechy. W każdym z artykułów uwzględniona została duża liczba przypadków i analizą obejmowano długie okresy. Ponadto wszystkie te artykuły opublikowane zostały w czasopismach znajdujących się na liście Journal Citation Reports (każde z tych czasopism

posiadało Impact Factor wyższy niż 0,5). Każdy z sześciu artykułów wchodzących w skład cyklu, do chwili zgłoszenia wniosku, został zacytowany przynajmniej jeden raz. Atutem Habilitanta jest także „spójność” tematyczna występująca między działalnością naukową i dydaktyczną. Pomimo występowania różnych wątków szczegółowych, aktywność naukowa i dydaktyczna dr inż. Marcina Jana Pięłowskiego koncentruje się na zagadnieniach związanych z szeroko rozumianym zarządzaniem jakością.

Do najistotniejszych **słabych stron** dorobku Habilitanta zaliczam to, że przedstawiony do oceny cykl powiązanych tematycznie artykułów ma przede wszystkim walory empiryczno-poznawcze, a w zauważalnie niższym stopniu walory teorio-twórcze. Ponadto dorobek Habilitanta charakteryzuje relatywnie niski stopień aktywności międzynarodowej, która powinna przejawiać się wyższym udziałem w konferencjach międzynarodowych, pracą w międzynarodowych projektach naukowych oraz udziałem w stażach realizowanych w zagranicznych ośrodkach naukowych.

Wrocław, 15.07.2022